

XVIII

Vi kan heller ikke glemme, at i den samme dybt alvorlige Periode var der Hundreder af pligtopfyldende danske Sømænd, der satte Livet til paa Havet under Udførelse af en Gerning, der paa dette Tidspunkt var særlig nødvendig for det hele Land.

Mindet om dem alle vil vi frede.

Da Kongen i Dag for 25 Aar siden tiltraadte det høje Hverv som den danske Stats Overhoved og holdt sin første offentlige Tale i denne Egenskab, benyttede Kongen nogle Ord, som jeg her gerne vil mindes.

Kongen sagde ved den Lejlighed:

»Danmarks *Lykke, Frihed og Selvstændighed* skal være mit Maal.«

Alle vi, der hørte denne Tale, og alle, der bagefter læste den, var enige om, at der her var fremsat et Program, som maatte vinde alle Danskes uforbeholdne Tilslutning.

Dette Kongens Program af 15. Maj 1912 slutter vi os til den Dag i Dag.

Danmarks Lykke maa være vort højeste Maal. Vi ved, at Kongen er enig med os i, at Grundlaget for et Folks Lykkefølelse i høj Grad har Forbindelse med de økonomiske Forhold. Kongen haaber sammen med os, at de for Tiden herskende særdeles vanskelige Forhold oppe i den nordligste Del af Riget, Færøerne, snarest maa blive mildnede, og ligeledes deler Kongen med os alle Haabet om, at de vanskelige Kaar, der fortsat gør sig gældende for store Grupper af Befolkningen i den øvrige Del af Riget, ogsaa snart maa blive afløst af forbedrede Tilstande.

Det danske Folk vil være et frit Folk. Vi vil Frihed under Ansvar. Paa Lovens Grund vil vi stedse virke for en yderligere Udvikling af det Gode, som Friheden er for vort Folk.

Og Danmarks Selvstændighed er det vort inderligste Ønske og vor bestemte Vilje at bevare og underbygge.

Rigets Selvstændighed er en Livssag for os alle.

Vi udtrykker i Dag over for Kongen vort Haab om, at Rigets Statsoverhoved altid maa have Følelsen af at staa i Spidsen for et Folk, der af ærlig Vilje stræber mod Lykken, et Folk, der vil bevare Danmarks Frihed og Selvstændighed ubeskaaret til kommende Slægter.